

Σ' έναν χαρά καινούργιο πολύ βαρύ κι' άφρό
δ Μπουμπουλή τα λέει με τὸν Πρωθυπουργό.

"Αρχιμηνά κι' άρχιχρονιά κι' άφρή τοῦ νέου χρόνου
και μήν ἀκούτε τῆς βρισταῖς τοῦ καθε φαμφρανού.
Σ' τὴν ράχη φορτωθήκαμε τὴν Μαύρη μας τὴν Μοίρα
να φιλωμε τὰ κάλαντα 'στοὺς μαχαλαδες γύρα.

"Δέπτε καράβι μιά φορά εἰς τὴν γερή μας πλάτη,
ὅπου τὴν ώρα κι' ίκοσι μπορεῖ νά πέρην μιλήσ...
Θα πέμψ νά τὸ δεῖνων κι' ἀπάνω 'πο Παλλάτι
γιά νά χερή κι' δ Βασιλής μαζί με τὴν φραγήλιξ.

Αὐτά τὰ θιουάραβα, ποι τέλυπα τάγηράσσαμε
και τοῦ Σινέθ θαλασσινού τὰ βάσανα 'περασάμε,
μας λίν πώς θά το βγάλουν εἰς τὴν θημαπρασία
και γιά τούς τόκους θά γενούν δεπεριήν θυσία.

"Αλλ' ἔνοια σας, μωρέ παιδιά, κι' ἀν μις τὰ κατασχίσσουν
τὰ θιουάραβα μας ποτὲ δὲν θά ικίσουν,
και δίχως κάν νά βγάλουν κανόν απ' τὰ φυγάρκ
θάναι φοβίρ' ἀδιάποτο σι καθεβρή μαγάρα.

Χαρά σ' ἔμας, χαρά σι σας, χαρά 'στην Βασιλεία...
τὰ τρία θεοβάτορα θά μας καλοκαρήσσουν...
ἴκαναστατά τὰ Κητούν κι' ἀπό τὴν Βραζίλια
τὸ Ριον Ιζίνιρον μ' αὐτά νά βομβερίσουν.

"Αλλ' ἔνοια σας, μωρέ παιδιά, κι' ἤμις δὲν τὰ πουλούμε,
πάντα μέ τὰ κανόνια τὸν κόσμο θά χαλαρώμε,
και κάλλιο τέλεια πέτα μας νά γλειφόμε σάν γάτες
και μόνο μέλι άφρο νά τρώγουμε κι' ἀκρίδες,
παρά χωρί πολιμενιάς νά ζήσουμε φρεγάτες,
ποῦ οπλίζουν τοὺς κοκκινούς, τῆς γόνες και μαρίδες.

"Αρχιμηνάς κι' άρχιχρονιά και μπούμι μιᾶς μπαταρίας
κι' "Αη Βασίλης έρχεται ἀπό τὴν Καστραία,
νία διεμπότηρον τῶν δανιστών μας δείχνει,
και βαρελότα δεῖν κι' ἀρίστερα μας ρίχνει.
Βασίλη μου, τι γίνεται;... Βασίλη, ιτά γίνεται;...
Βασίλη, πόθεν έρχεται;... Βασίλη, ποι πηγαίνεις;...

— Από τὴν Λόντρα 'πέρασα κι' οι φίλοι σας 'Εγγλεῖς
έσκυψαν μὲ συλλογή σ' ἓν μακρύ τρίποδο...
μεγάλος θρόνος και βρυγμός... τῆς τρίγειας τῶν μαδούν
και μήτη καν ζωγραφιστού δὲν θίλουν νά σας 'δούν.
Κουράγιο, τοὺς έφουνές, υπομονή κομπάτι
κι' δ Λόρδος ντορούς στέκεται ἀπάνω 'στὴν βαλδίδα,
κι' αὐτοῦ μ' ἀγριοκυτταζεν μὲ γυρλωμένο μάτι
κι' οὔτε πουδίγκας μοδωσαν μ' 'Ελληνική σταφίδα,
και μούταν ἀντιρρόσωτο τὸν Τσέστον πώς θά στιλουν
νά μάθη τι σας ωφειλαν και πόσα σας θρίλουν.

— Κι' ἀπ' τὴν Γαλλία 'δισπητα, τὴν πρώτη φίλενάδα σας,
κι' έκεινη σώνει και καλέ γυρεύει τὴν ἄρμαζα σας,
κι' ἀν στίμεται 'στὸν Βασιλῆς δ Μονοτόλων προσφέρη
μας καλεμή έρημερι και Παρισιάνα πούπικ
μὲ γλώσσα Παρισιάνικη και τεντωμένο χίρι
ψήλλει γιά σας, Μυλλόρδε μου, δησ δὲν σίρν ' ή σκούπα.

— "Επίρρεσα γιά μια στιγμή κι' ἀπό τὴν Γερμανία,
τὴν προσφιλή σας συγγενῆ και πρώτη συμπειθέρα,
κι' ίκειν μι μουγγιρίσκατα και μι θυρός μου φέρα,
ζητεῖ τὸν συμπιθέρων της; νά κοψή τὸν άιρά.
Σκαριός, μωρέ Φιερθλούγχτηδες, 'στούς συμπιθέρους είπα,
κι' αὐτοὶ μει 'κόψων μὲ φωναῖς τὴ δυνατή μου φέρα,
κι' ίρωνάξων πῶς οἱ Ρωμαῖοι δὲν δύσουν τοίπα
κι' δέσι τὸν ίδιαπτήμουσαν χίλιαις φοραῖς τὴν ώρα,
πῶς τοὺς κατέβη κι' έκαμαν μὲ τοὺς Ρωμαῖούς χωριῷ
και τὸν μπιλῶν τὸν Βρήκανε μὲ τὸ συμπιθέριο.

— "Άη Βασίλη, τι μις λίς και πῶς μις γλοσκάνεις;
φήγε μαλακάρωνα τὸ στόμα νά γλυκάνεις.

— "Αρά, τι νά φάσ και νά πιω, πώς τίποτα δὲν 'βρισκω,
και πείσει κι' η κοιλαίτας μου μαζί σας Καραϊόκο;
"Αχ! έφροι με, Λόρδε μου με τὰ 'φύλα ωφάδα,
και διέσεις μου γιά γλύκουμε φραγκαμένη φράση.

— Γειά σου, Μπουφιλότε θυμαστεσ... μ' ἔνα μεγάλο σκέρπτο
διὸν μὲ τρόπο έρετε τὸν ένα κι' δλλον έρετσο...
Μυλλόρδε, πόσι κτύπηστε... Μυλλόρδε, ντούρος σήκω,
κι' δλους ίσου τοὺς έρετες 'στὸν πρώτο πρότο λόγο,
κι' ίρωνήσης σιγά σιγά τὰ δανεικά τον πλωτόν
μὲ τὸ μεγάλο σφρόδιο σου και μὲ τὸ μπαλαρούσει,
κι' ἀπ' δισούς έπαιζαν μι' οι κανείς δὲν ήθελε σύνος
κι' ἀπ' δλους ίσουαζεσ μπαλαμουτίρες πρώτος.

Μ' ίκεινα τὰ τερτίπια σα, Συντάχη, τὰ καπτάσσα
ώς τώρα μόνο τὰ μιασ τοὺς 'πήρες μὲ τὴ φρέσα,
δημας σὲν πρωτομέστορης και πρωτοτετραρχής
μπορεις και τρία τάταρτα στὸ μέλλον νά τοὺς πάρης,
κι' δὲν μὲ τὰ έρετσα πλιξούνε κι' ἀπάνω τοὺς πάτερας μὲ τὰ σόστα
κι' έπιονται κι' ξέλλονται στὴν ράχη των θά σκασσούμε μπουφιλότα.

— 'Αρχιμηνής κι' άρχιχρονιά, και τούτο τὸ καραβί^ς
δες βλίπτη καθε μπουνταλέ και τῆς Φραγκούς κουτάδι.
— 'Αρχιμηνής κι' άρχιχρονιά και μπούμι μιᾶς μπαταρίας
κι' "Αη Βασίλης έρχεται ἀπό τὴν Εστερία.
Σκορπε γερταί στούς δανειστάς και μὲ τὰ δόλου τού χίρια,
κρατει λεβάνη και κερά και μαύρη βουλοκέρια,
πετά στὰ μέτρα τὸν Ρωμαῖον συπήρξε και καλαμάρια,
βαστά και γιά τὴν ράχης των γειδουρινών παμάρια.

— 'Αρχιμηνής κι' άρχιχρονιά... τὸν κόσμο τὸν ταράξαμε
και μὲ τὴ Μαύρη Μοίρα μας σια, παιδιά, κι' άρεβακε,
και πρός τιμὴν τῆς στρούγγας μας, τοῦ κράτους και τοῦ θρόνου
τέρτους να ζενοφέρωμε τοὺς δανειστάς τοῦ χρόνου.

— Στούς Ρωμαῖούς τοὺς βόσα-βούς
πάντα χρόνους ἀκριβούς,
και 'στούς ξένους τοὺς γκαθεύς
και μεγάλους παλαβούς
ενα κόπεινο βολβούς.

— Κατ ολέγας ποικίλεις,
μ' ἀλλοις λόγους άγγελίσεις.

Λαμπρὸν Ημερολόγιον τοῦ Μίλτου Φωτιάδην
μὲ πρόδιματα, μὲ θάμματα, κι' εἰκονογράφημένο,
δε τρέξε δὲ πρὸς ηνόραν καθένας σάν λαρκάδι
γιατί θά πά να τὸ θρόνον σχεδον ξεπουλάμενο.
Γιούριας ο' αὐτὸν τὸν μπονάριδαν πεινασμένοι λάκοι...
Ημερολόγιον θωστό και πρόδιμα τεφαρίκι.